

ката ѝ талия и стигали чак до петите ѝ. Звездните ѝ очи блестели, устните ѝ едвам се помръгвали като две птички под звуците на чудният ѝ глас, който се леел като звън на вълшебен водопад.

Гледал я везирът пред себе си и още по-мъчно му станало и той отново не се въздържал и избухнал в плач.

Тогава, тя дотичала до него и презърнала главата му до топлите си гърди:

- Скъпи мой татко, нима танцът на твоята дъщеря вече не те радва? Нима имаш нещо по-скъпо от мен и криеш тайни в сърцето си?

Но везирът мълчал.

- Е, тогава аз ще отгатна какво точно те прави днес особено тъжен - весело каза Шехерезада и продължила търсейки погледа на баща си - Днес, твоят цар, нашия цар на когото ти служиш вярно повече от четиретдесет години - тя направи кратка пауза, баща ѝ вдигна глава и взря насълзените си очи в прелестното ѝ лице. - Та днес на нашия цар в болния му мозък се е родила нова мисъл. Той споделил с теб тази мисъл. И каква може да бъде тази мисъл като ти обичаш единствено само мен на този свят най, най-много... Та нищо чудно когато си съставял списъка да си ме вписал последна, колкото и да си верен на царя, толкова да храниш надежда, че все нещо може да се промени... Единствената ти мисъл е как да спасиш мен дъщеря си... Хем да ме има в списъка...

- Престани - замолил я баща ѝ - няма за какво да се присмиваш на своя побелял баща. Нима имам друга радост освен теб? Как да вразумя този полудял цар?! Бих направил всичко за да те спася...

- А аз, мили татко, бих те посъветвала да ме запишеш първа, няма нужда да умираш толкова млади момичета, те само при мисълта и вида на този жесток цар онемяват от страх. Та запиши ме в началото татко нека да проверя късмета си може да излекувам нашия болен цар и да спася цялото царство от неговата тирания.

- О, мое бедно дете, какво знаеш ти за тиранията на царя?

Далеч от кървавите бани, леещи се пред очите му. Той ме кара и аз да наблюдавам заедно с него - не! - заридал отново вези